Dosar nr. 4r-4648/24 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
PIGD nr. 4-23187285-02-4r-30102024 Judecător: Cheptea Cristina

D E C I Z I E

22 iulie 2025 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul Juganari Marcel
Judecători Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

examinând în şedinţă de judecată, *fără participarea părţilor*, recursul declarat de agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție, Maxim Violeta, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 octombrie 2024,

adoptată în cauza contravențională în privința lui ***** Iacob ***** în baza art. 313 din Codul contravențional.

Procedura de înștiințare a părților a fost respectată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele instanței de fond.

La 26 decembrie 2023 Centrul Național Anticorupție a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 80, în privința executorului judecătoresc ***** Iacob, pe semnele contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, pe faptul că deținând funcția de executor judecătoresc și-a depășit în mod vădit limitele drepturilor şi atribuțiilor acordate prin lege şi care contravine intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, exprimată prin faptul, că neavând în gestiune o procedură de executare, a emis actul de constatare a faptelor și a stărilor de fapt nr. ***** din 21.09.2023, conform căruia a constatat prezența și/sau absența consilierului ***** ***** la ședințele Consiliului municipal Chișinău din 20.12.2022 și respectiv 21.12.2022, precum și participarea acesteia la votarea unor proiecte de decizii, accesând înregistrările video identificate de pe pagina web a CMC (identificate în youtube), care ulterior a fost prezentat drept anexă la cererea de revizuire nr. 4rh-33/2023 a hotărârii

Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 14.06.2023 şi a deciziei Curţii de Apel Chişinău din 18.09.2023, de către contravenienta ***** *****. Astfel, această acțiune a executorului judecătoresc Iacob ***** a fost realizată contrar Legii, atestându-se la securitatea raporturilor juridice, drept urmare fiind în detrimentul intereselor publice.

La 27 decembrie 2023, Centrul Național Anticorupție a expediat în instanţa de judecată demers privind examinarea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 26 decembrie 2023, întocmit în privința lui ***** Iacob, pe semnele contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 octombrie 2024 s-a încetat procesului contravențional pornit în privința lui Iacob ***** ***** în baza art.313 Cod contravențional, pe motivul inexistenței faptului contravenției.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție, Maxim Violeta, a declarat recurs, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 octombrie 2024 și rejudecarea cauzei în prima instanță.

În motivarea recursului a indicat că nu sunt de acord cu hotărârea primei instanțe, deoarece aceasta nu cuprinde motivele pe care instanța de fond își întemeiază soluția, invocarea unui amalgam de norme și opinii a instanței de fond care nu au tangență cu cauza dedusă judecății nu echivalează cu argumentarea legală a hotărârii. La soluționarea cazului dedus judecății s-a procedat la o încadrare juridică greșită, în consecință hotărârea din 10 octombrie 2024 este neîntemeiată şi nemotivată, pasibilă a fi casată.

Susține că la judecarea cauzei contravenționale, care i-a fost acordate în competența sa prin lege, instanța de judecată are atât atribuția cât și obligația de a examina cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv. Însă, instanța a argumentat soluția prin prisma unor proprii opinii, necoroborate cu normele legale şi situația faptică, şi fără a face trimitere expresă la norma legală.

La fel, instanţa foloseşte argumente pur teoretice, interpretate după propria viziune, anume cu trimitere la viziuni proprii sau împrumutate, fără a concretiza din ce normă legală sunt.

Invocă că, în motivarea la soluţiei din hotărârea recurată, instanţa a menţionat că reieşind din materialele acumulate la dosar, în raport cu circumstanţele cauzei şi normele legale specificate, învinuirea adusă executorului judecătoresc ***** Iacob, conform căreia prin acţiunile sale ar fi prejudiciat interesele publice, prin emiterea acelui act de constatare a stărilor de fapt, nu ar avea la bază vreo forță probantă or, motivează instanţa că cererea de revizuire a cet. ***** ***** a fost respinsă prin încheierea instanţei, astfel că actul de constatare pr. de ex. nr. *****

din 21.09.2023 nu a produs careva efecte juridice.

A opinat că, instanţa de fond nu a depus efortul necesar pentru a nu lăsa nici un aspect al complexului faptic nestabilit, astfel încât a mers pe ideea preconceptă privind nevinovăția făptuitorului ***** Iacob ***** şi în motivarea hotărârii s-a bazat exclusiv pe cele declarate de partea apărării şi făptuitor, care urmăreşte scopul eschivării acestuia de la răspunderea contravențională şi uşurarea situaţiei sale.

Consideră că instanța de fond nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente şi utile, prezentate de partea acuzării (agentul constatator) să fie cercetate şi apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă o relevanţă juridică, iar prin această inactivitate instanţa de fond a provocat o stare de incertitudine şi neclaritate cu privire la soluţia adoptată, or, cum se explică faptul că fiecare din criticile invocate de către instanţa de fond la probele aduse în sprijinul învinuirii imputate făptuitorului, sunt expuse deficitar şi selectiv preluate din obiecţiile scrise ale părţii apărării la procesul-verbal cu privire la contravenţie (de constatare).

Subliniază că prin emiterea unui act de constatare cu constatări vădit false care a servit drept temei juridic pentru presupusele corectări a greşelilor de judecată în viziunea făptuitoarei ***** *****, a presupuselor erori judiciare invocate, inclusiv pentru admiterea reexaminării dosarului contravenţional, prin care doamna ***** ***** a fost recunoscută vinovată, se constată intenţia executorului judecătoresc de a emite un act care nu corespunde cu adevărul şi depăşirea vădită a atribuţiilor stabilite de lege.

Remarcă că constatările relatate de către executorul judecătoresc ***** Iacob în procesul-verbal de constatare din data de 21.09.2023, prin care acesta constată că contravenientul ***** ***** nu s-a aflat în sala de şedinţe în toate cazurile de adoptare a deciziilor cu privire la aprobarea Planurilor Urbanistice Zonale, nu corespunde adevărului şi realităţii. Aceasta a fost constatat prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 14.06.2023 cât şi decizia Curţii de Apel Chişinău, iar contrar celor constatate de executorul judecătoresc s-a constatat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 octombrie 2023 că ***** ***** s-a aflat în sala de şedinţe pe tot parcursul votării tuturor Planurilor Urbanistice Zonale. Drept urmare instanţa a stabilit că circumstanţele constatate de către executorul judecătoresc deraiază de la realitate, conţine date eronate, ce nu pot fî reţinute de către instanţă ca circumstanţe noi, care ar da temei de iniţiere a revizuirii cauzei contravenţionale.

Accentuează că argumentul instanței de fond în hotărârea din 10 octombrie 2024 precum că actul de constatare pr.de ex.nr. ***** din data de 21.09.2023, nu are la bază vreo forţă probantă şi că nu a produs efecte juridice precum că ar fi fost respinsă cererea de revizuire prin încheierea instanţei din 19 octombrie 2023, este

eronat, deoarece acesta nu este un act definitiv şi irevocabil, dar a fost atacat la Curtea de Apel Chişinău în ordine de recurs, iar instanța nu putea cerceta această probă ca concludentă că nu ar fi produs efecte juridice.

Notează că argumentele expuse demonstrează că instanţa de judecată a examinat cauza superficial, fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar şi anume: nu a stabilit şi nu a luat în consideraţie toate circumstanţele cauzei, nu a analizat şi cercetat toate probele pro şi contra care indică la efectele juridice a actului de constatare emis de către executorul judecătoresc ***** Iacob, în mod vădit cu date eronate, inclusiv la persoana celui vinovat, cu toate că activităţile şi acţiunile executorului judecătoresc în timpul îndeplinirii atribuţiilor legale sunt de interes public şi nu pot contravine acestora, la fel, nu a verificat circumstanţele invocate de către agentul contestator cu referire la existenţa hotărârilor judecătoreşti prin care s-a constatat contrariul celor constatate de către executorul judecătoresc, deşi agentul constatator le-a prezentat la materialele dosarului contravenționale.

Respectiv, susține că cele indicate supra, atest faptul că, instanţa de fond a adoptat o hotărâre nemotivată, care nu conţine careva motive concrete pe care instanţa s-a axat la emiterea acesteia, cauza fiind examinată superficial. Respectiv, atât timp cât actul executorului judecătoresc este ilegal fapt constatat prin încheierea din 19 octombrie 2023, aprecierea acţiunilor acestuia ca fiind abuzive la emiterea actului, sunt întemeiate.

Relatează că prin încheierea din 19 octombrie 2023 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea contravenientului ***** ***** de revizuire a procesului contravenţional, care prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 14.06.2023, menţinută prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 18.09.2023, a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 313 Cod Contravenţional, fiindu-i stabilită sancţiune sub formă de amendă în mărime de 3000 lei în beneficiul statului, cu privarea de dreptul de a exercita funcţia de consilier în cadrul Consiliului Municipal Chişinău, pe un termen de 8 luni.

A mai indicat că formulând astfel de concluzii, instanţa de judecată a apreciat actul executorului judecătoresc în afara normei legale, deoarece actualmente învinuirea adusă executorului judecătoresc se formulează pe depăşirea atribuţiilor de serviciu, punând la bază un act constatat de către instanța de judecată drept ilegal care deraiază de la realitate şi conţine date eronate.

Mai mult ca atât, susține că instanţa de fond nu a verificat existenţa unui contract de prestare a serviciilor, care ar fi avut ca obiect constatarea faptelor şi stărilor de fapt, în cazul în care acesta este un serviciu prestat de către executorul judecătoresc.

Totodată, instanța de fond a criticat dur activitatea agentului constatator cu privire la administrarea probatoriului, neţinând cont de faptul că acuzaţia în

materie contravenţională este de un grad de intensitate mai scăzut decât în materia penală, ceea ce, pe cale de consecinţă, scade şi din intensitatea rigorilor formale la administrarea probatoriului de către agentul constatator.

Menţionează şi faptul, că instanţa de judecată constatând activitatea defectuoasă a procurorului (agentului constatator în materie contravenţională) pe parcursul procedurii contravenţionale, este în drept să clarifice aspectele neclare, având posibilitate să administreze şi alte probe, la cererea părţilor, şi cu respectarea dreptului acestora la un proces echitabil.

Consideră că, instanţa de fond nu a depus efortul necesar pentru a nu lăsa nici un aspect al complexului faptic nestabilit, şi în motivarea hotărârii s-a bazat exclusiv pe cele declarate de partea apărării care urmăreşte scopul eschivării făptuitorului de la răspunderea contravenţională şi uşurarea situaţiei sale.

Punctează că situaţia creată se egalează cu nerezolvarea fondului şi condiţionează necesitatea casării hotărârii din 10 octombrie 2024, deoarece instanţa de fond nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate şi hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia. Hotărârea instanţei de fond prezintă concluzii greşite şi neargumentate generale bazate pe presupuneri, ce echivalează cu o motivare superficială şi neclară, nefiind clarificate aspecte importante referitor la vinovăţia făptuitorului.

Afirmă că judecând cauza contravenţională, instanţa de fond nu a respectat normele procesuale, nu a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei şi nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, denotă că concluzia instanţei privind încetarea procesului contravenţional este una eronată şi contradictorie, fără a fi respinse motivat probele administrate pe caz şi prezentate de agentul constatator, în cadrul judecării cauzei.

Finalmente, opinează că concluzia instanţei de fond privind inexistenţa faptei contravenţionale în acţiunile făptuitorului ***** Iacob nu se racordă la probele administrate pe caz, totalitatea probelor administrate nicidecum nu confirmă temeinicia soluţiei instanţei de fond, la dosar sunt prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concludente şi utile, care urmează a fi puse la baza unei hotărâri de recunoaştere a vinovăţiei a făptuitorului în comiterea contravenţiei imputate. Însă, instanţa de fond în cadrul judecării cauzei contravenţionale nu a verificat multilateral şi obiectiv toate împrejurările de fapt şi de drept a cauzei în raport cu probele anexate la dosar, iar concluzia instanţei este prematură, eronată şi contravine cumulului de probe anexate la materialele cauzei contravenţionale.

Evidenţiază, că probele prezentate instanţei de fond au fost administrate în corespundere cu art. 425 Cod contravenţional, mai mult acestea, sunt clare prin conţinutul lor, sunt cu valoare probantă şi în coroborare, demonstrează existenţa

faptului contravenţiei sub formă de depăşire a atribuţiilor de serviciu imputată făptuitorului ***** Iacob şi constatarea vinei acesteia, iar temeiuri de a pune la îndoială legalitatea şi veridicitatea acestor probe, agentul constatator nu a stabilit.

În acelaşi timp, instanţa a pus la baza soluţiei declaraţiile părţii apărării şi declaraţiile făptuitorului precum că nu recunoaşte vina, or acestea nu pot fi luate în consideraţie în favoarea făptuitorului, deoarece nu combat situaţia stabilită pe cauză de constatare a existenţei contravenţiei şi vinovăţiei făptuitorului, aceste declaraţii se contrazic cu probele existente pe cauză, declaraţiile trebuiau apreciate ca un drept al făptuitorului, care nu poate fi îngrădit dar nu ca unica probă care ar demonstra nevinovăţia acestuia.

Subsidiar, atrage atenţia că instanţa de fond la examinarea cauzei contravenţionale în partea descriptivă deşi a fost examinată cauza contravenţională de învinuire a făptuitorului ***** Iacob, face referire în hotărârea din 10 octombrie 2024 şi motivează că încetează procesul contravenţional în privinţa lui Iacob *****, adică face referire la o altă persoană care nu este parte în această cauză contravenţională contrar prevederilor art. 462 alin. (2) şi (3)lit. d) din Codul contravenţional, care stabilește că hotărârea judecătorească constă din parte introductivă, parte descriptivă şi dispozitiv, datele privitoare la persoana contravenientului (numele, prenumele, data şi locul naşterii, adresa), la caz în hotărârea recurată partea introductivă se referă la Iacob ***** *****, iar partea descriptivă la o altă persoană Iacob ***** şi partea dispozitivă Iacob ***** *****.

Procedura de citare a părților.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul Penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs.

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de agentul constatator Maxim Violeta, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 octombrie 2024, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Articolul 440 alin. (1) Cod contravențional, prevede că constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În fapt, Colegiul Penal reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 80 din 26 decembrie 2023, întocmit în privința executorului judecătoresc Iacob *****, la data de 06 octombrie 2023, în secretariatul Centrului Național Anticorupție a fost înregistrat raportul inspectorului principal cu nr. 16/3840, prin care s-a inițiat procesul contravențional în baza art. 313 din Codul contravențional. Obiectivul demersului a fost de a verifica circumstanțele și temeiul legal al emiterii actului de constatare nr. ***** din 21.09.2023, întocmit de executorul Iacob ***** (f.d.29).

Conform raportului agentului constatator, la data de 13.03.2023, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 25 în privința Svetlanei *****, consilier în Consiliul municipal Chișinău, acuzată în temeiul art. 313 Cod contravențional, pentru participarea la adoptarea unor decizii privind aprobarea PUZ-urilor în lipsa avizelor eliberate de Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (f.d. 41–50).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14.06.2023, ***** ***** a fost recunoscută vinovată și sancționată cu amendă de 60 unități convenționale (echivalentul a 3000 lei), fiind privată de dreptul de a exercita funcția de consilier pe un termen de 8 luni. Această hotărâre a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18.09.2023 și a devenit irevocabilă (f.d. 51–74).

Ulterior, la data de 05.10.2023, Centrul Național Anticorupție a recepționat citația emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, privind examinarea cererii de revizuire formulate de ***** *****. În susținerea cererii, a fost anexat actul de constatare nr.***** din 21.09.2023, emis de executorul judecătoresc Iacob ***** (f.d. 75–81).

Potrivit acestui act, executorul judecătoresc a constatat faptul că la data de 20.12.2022, în momentul supunerii votului proiectului de decizie cu nr. 28.3 cu privire la aprobarea PUZ pentru terenul cu nr. cadastral ***** din str. ***** (05:45:45) şi a proiectului de decizie cu nr. ***** cu privire la aprobarea PUZ privind dezvoltarea teritoriului ÎM „Niagara Club” SRL din str. ***** ***** (07:10:16), doamna ***** ***** nu este prezentă. La fel, executorul judecătoresc a accesat şi înregistrările din 21.12.2022, stabilind, că durata înregistrării este de 05:50:11 sec, iar la momentul supunerii votului proiectului de decizie nr. 28.5 la minutul 03:55:03 consilierul ***** ***** este prezentă, însă nu ridică mâna pentru a vota, iar la momentul votării proiectului nr. 28.6 la minutul 05:27:40 consiliera ***** ***** nu este prezentă la locul său în sală, precum şi în câmpul vizual al camerelor de luat vederi (f.d. 39).

Instanța de fond a examinat aceste probe în contextul cererii de revizuire, iar prin încheierea nr. 4rh-33/2023 din 19.10.2023, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani a respins cererea ca fiind neîntemeiată (f.d. 82–88).

În baza actelor din dosar și a cadrului normativ incident, instanța constată că instanța de fond a examinat corect și în mod complet circumstanțele cauzei și a stabilit în mod întemeiat că, în acțiunile executorului judecătoresc Iacob *****, nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției prevăzute la art. 313 din Codul contravențional.

Conform dispozițiilor art. 16 alin. (6) din Codul contravențional, subiectul răspunderii contravenționale pentru faptele ce constau în depășirea vădită a limitelor drepturilor și atribuțiilor legale este persoana cu funcție de răspundere, adică acea persoană care, prin lege, numire, alegere sau împuternicire, are atribuții decizionale sau administrative în cadrul unei instituții, autorități publice sau entități private. Este necontestat că executorii judecătorești pot avea acest statut și, prin urmare, pot fi subiecți ai răspunderii pentru faptele reglementate la art. 313 Cod contravențional, atunci când își depășesc în mod clar atribuțiile legale.

Totodată, potrivit art. 22 alin. (1) lit. j) și z) Cod de executare, executorul judecătoresc are dreptul: să constate, la solicitarea unei persoane interesate, fapte și stări de fapt; să utilizeze în acest scop mijloace tehnice (audio, video, foto).

În completare, art. 25 Cod de executare prevede că executorul judecătoresc poate constata orice fapt sau stare de fapt, la cererea unei persoane interesate, inclusiv în scopul asigurării probelor, iar actul emis are forță probantă și poate fi utilizat ca probă în procesul de judecată, fără a necesita probare suplimentară, până la proba contrară. Totodată, executorul este obligat să reflecte doar fapte obiective, fără a exprima opinii, concluzii sau interpretări personale.

În speță, instanța constată că executorul judecătoresc a acționat în limitele cadrului legal enunțat. Actul de constatare nr. ***** din 21.09.2023 a fost emis în urma solicitării unei persoane interesate - ***** *****, a fost înregistrat conform procedurii informatizate prevăzute de Regulamentul privind procedura de înregistrare a actelor de constatare a faptelor și stărilor de fapt și cerințele minime privind conținutul actului de constatare, aprobat prin hotărârea Consiliului UNEJ nr. 61 din 6 mai 2021.

De asemenea, conform pct. 2 al Regulamentului menționat, actul de constatare se întocmește în baza art. 25 Cod Executare și este înregistrat în termen de 5 zile, prin completarea unei fișe tehnice în sistemul UNEJ, iar numărul unic de înregistrare este generat automat. Toate aceste cerințe au fost respectate în cauză, neexistând abateri procedurale.

Este esențial de subliniat că executorul judecătoresc nu a depășit limitele atribuțiilor sale, întrucât a acționat în baza unei cereri din partea unei persoane interesate, acesta nu a emis un act cu caracter decizional sau de dispoziție administrativă, nu a formulat concluzii juridice asupra vinovăției sau nevinovăției unui subiect și nu a interferat în activitatea unei autorități publice, ci doar a consemnat, în mod obiectiv, anumite fapte percepute prin mijloace tehnice.

Pe cale de consecință, actul de constatare nu poate fi calificat drept o „acțiune care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor prevăzute de lege”, în sensul art. 313 Cod contravențional, întrucât Codul de executare îi conferă expres executorului dreptul de a întocmi asemenea acte.

Mai mult, nu rezultă nici afectarea interesului public sau a intereselor legale ale altor persoane, actul fiind utilizat în mod deschis și transparent într-un proces de judecată, unde valoarea sa probatorie urma să fie apreciată de instanță. Faptul că cererea de revizuire la care a fost anexat actul respectiv a fost respinsă de instanță nu atrage, de sine stătător, concluzia că emiterea actului ar fi fost abuzivă sau nelegală.

În concluzie, instanța de recurs confirmă aprecierea instanței de fond, în sensul că nu sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale contravenției prevăzute la art. 313 din Codul contravențional.

Instanța de recurs nu poate reține ca întemeiată critica recurentului potrivit căreia instanța de fond ar fi omis să examineze probele administrate în cauză. Din analiza procesului-verbal al ședinței de judecată rezultă fără echivoc că toate probele anexate la dosar au fost supuse examinării, părților li s-a oferit deplina posibilitate de a se pronunța asupra acestora, inclusiv de a formula obiecții sau cereri relevante, iar agentul constatator a fost prezent la ședință și a participat activ la dezbateri. Prin urmare, cadrul procesual a fost respectat în mod integral, fiind asigurate toate garanțiile unui proces echitabil.

Simplul fapt că în motivarea hotărârii instanța de fond nu a reflectat în mod expres fiecare probă sau nu a menționat detaliat toate aspectele susținute de agentul constatator nu echivalează cu lipsa unei analize a acestora. Instanța are obligația de a-și motiva în mod rezonabil soluția, expunând în mod clar raționamentul juridic care a stat la baza concluziilor, fără a fi ținută să ofere un răspuns formal sau detaliat la fiecare element probator ori la fiecare argument formulat de părți. Esențial este ca hotărârea să demonstreze că instanța a analizat fondul cauzei, ceea ce în prezenta speță este evident.

În același timp, soluția instanței de fond este una corectă și bine fundamentată, întrucât din ansamblul probelor administrate nu rezultă că executorul judecătoresc Iacob ***** ar fi săvârșit o acțiune care să depășească în mod vădit limitele atribuțiilor legale. Dimpotrivă, din conținutul actului de constatare și din circumstanțele în care acesta a fost emis reiese că executorul a acționat în conformitate cu dispozițiile Codului de Executare, în special cele care reglementează posibilitatea de constatare a faptelor și stărilor de fapt la solicitarea persoanei interesate. Actul a fost întocmit în baza unei cereri și a fost înregistrat în mod corespunzător, respectând cadrul procedural stabilit de regulamentul adoptat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești. Conținutul actului s-a limitat la redarea obiectivă a unor fapte, fără interpretări sau concluzii personale din partea executorului, astfel că nu poate fi calificat ca o ingerință în procesul de justiție sau ca o acțiune cu caracter administrativ-decizional.

Instanța de fond a reținut în mod judicios că probele prezentate de agentul constatator nu sunt suficiente pentru a conduce, dincolo de orice dubiu rezonabil, la concluzia că executorul ar fi comis o contravenție prin depășirea vădită a atribuțiilor conferite de lege. În absența unor indicii clare de abuz, reaua-credință sau exercitare excesivă a competențelor, calificarea acțiunii ca faptă contravențională ar fi nejustificată și contrară principiului proporționalității aplicabile în materie sancționatorie. Aprecierea acestor aspecte ține exclusiv de instanță, care a analizat rațional și imparțial toate circumstanțele cauzei.

În lipsa unor probe concludente și neechivoce care să confirme caracterul vădit ilegal al actului emis de executorul judecătoresc, orice incertitudine sau dubiu rezonabil în privința intenției și legalității conduitei acestuia trebuie interpretate în

favoarea persoanei vizate. În acest sens, instanța de fond a aplicat în mod corect principiul *in dubio pro reo*, fundament esențial al oricărui proces echitabil, și a concluzionat, pe baza probelor examinate, că elementele constitutive ale contravenției imputate nu sunt întrunite.

În consecință, critica recurentului apare ca formală și nefundamentată, nefiind de natură să răstoarne constatarea de fond potrivit căreia acțiunile executorului nu se încadrează în sfera art. 313 Cod contravențional, iar hotărârea instanței de fond urmează a fi menținută ca legală și temeinică.

La fel, instanța de recurs va respinge și argumentul recurentului precum că instanța de fond în hotărârea sa în partea descriptivă și dispozitivă face referire la o altă persoană decât ***** Iacob, fiind indicat numele Iacob ***** *****.

Cu privire la acest aspect, Colegiul Penal reține că, din analiza întregului material probator și a actelor anexate cauzei, se constată cu claritate că persoana vizată de procesul-verbal de constatare a contravenției și examinată de instanța de fond este executorul judecătoresc ***** Iacob *****, iar nu o altă persoană. Prenumele acestuia este **Iacob**, numele de familie *****, iar patronimicul *****, elemente care pot figura în mod diferit în unele acte procesuale, în funcție de uzanțele instituționale sau redactarea formală.

Așadar, utilizarea formulării „Iacob ***** *****” în actul instanței de fond nu poate fi calificată drept o eroare de identificare a persoanei și nu produce confuzie cu privire la subiectul cauzei, întrucât din conținutul întregii hotărâri rezultă fără dubiu că este vorba despre aceeași persoană executorul judecătoresc împotriva căruia a fost inițiat procesul contravențional în temeiul art. 313 Cod contravențional.

În jurisprudența națională și europeană s-a statuat constant că eventuale inexactități formale sau neconcordanțe minore în redactarea actelor procesuale nu sunt de natură a atrage nulitatea hotărârii sau a afecta legalitatea soluției, atâta timp cât nu se produce o vătămare reală și efectivă a drepturilor părților ori o confuzie serioasă asupra identității celor implicați. În prezenta cauză, o asemenea situație nu este incidentă.

Sub aspectul celor relatate, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de agentul constatator Maxim Violeta, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 octombrie 2024, și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție, Maxim Violeta, și se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 octombrie 2024.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător ***Juganari Marcel***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***